

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 340

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 aprilie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 163 din 28 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice	2-4
Decizia nr. 191 din 2 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 5, ale art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	4-7
Decizia nr. 205 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005, în ansamblul ei	7-10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
106. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2006, întocmite de institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 163**

din 28 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Artum” — S.R.L. din Sighișoara în Dosarul nr. 862/2005/CCA al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate, măsura radierii fiind justificată, întrucât societățile comerciale nu și-au îndeplinit obligațiile legale. În cazul dizolvării societății comerciale asociații își pot recupera aporturile la patrimoniul acesteia, fără a se încălca dreptul lor de proprietate privată. Împotriva hotărârii de dizolvare asociații au deschisă calea de atac a recursului, așa încât nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 862/2005/CCA, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Artum” — S.R.L. din Sighișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva încheierii pronunțate de judecătorul delegat de Tribunalul Mureș la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Mureș, prin care s-a admis cererea de constatare a dizolvării de drept a societății autoare a excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că art. 30 alin. (1) din legea criticată, care prevede sancțiunea dizolvării de drept a persoanelor juridice pentru neefectuarea „în termenul fixat de lege a preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare fiscală”, încalcă art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, care, pentru o societate comercială, este constituit și din denumire, emblemă, vad etc. și nu pot fi valorificate în procedura lichidării, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceea că sancțiunea instituită „conduce la desființarea proprietății asociative pentru chestiuni formale care, în cazul respectării sau nerespectării lor, nu afectează cu nimic viața societății comerciale sau interesele fiscale ale statului”. Referitor la alin. (2) al art. 30, care dispune asupra procedurii pronunțării unei hotărâri de către judecătorul delegat, se susține că încalcă accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție, „deoarece persoana juridică nu este parte în procedura în care se dă hotărârea judecătorească de dizolvare de drept, ci numai subiect al sancțiunii, caz în care suntem în prezența unui proces inechitabil [...]”. Art. 31 alin. (1) încalcă prevederile constituționale ale art. 21 și în special cele ale alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, „prin modul de reglementare a căii de atac, care este lăsată la îndemâna oricărei persoane interesate, fără reglementarea motivelor de recurs

specifice, având în vedere că hotărârea de dizolvare este pronunțată în lipsa celui sau celor interesați și fără trimitere la normele din dreptul comun privitoare la recurs“. Acest text de lege este, de asemenea, contrar art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât instituția dreptului la un recurs efectiv „trebuie privită și acceptată ca fiind un mijloc eficace pentru realizarea dreptului pretins sau a interesului legitim, într-un cadru normativ precis și sigur determinat“. În sfârșit, autorul excepției consideră că atât art. 30 alin. (1) și (2), cât și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 sunt contrare și art. 45 din Constituție, „deoarece se restrânge exercițiul dreptului la liberă inițiativă“, deși nu sunt îndeplinite condițiile acolo prevăzute.

Curtea de Apel Târgu Mureș – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, cu modificările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 30 alin. (1) și (2): „(1) Neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu

noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la termenul prevăzut la art. 26, atrage dizolvarea de drept a persoanelor juridice prevăzute la art. 2.

(2) *Constatarea dizolvării de drept se face prin încheierea judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului. [...].“;*

— Art. 31 alin. (1): „Încheierea de constatare a dizolvării de drept este supusă numai recursului, la cererea oricărei persoane interesate, în termen de 15 zile de la publicarea prevăzută la art. 30 alin. (3). [...].“

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale: art. 44 privind „Dreptul de proprietate privată“; art. 21 privind „Accesul liber la justiție“; art. 45 referitor la „Libertatea economică“ și art. 53 cu privire la „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți“.

De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind „Protecția proprietății“, precum și ale art. 13 din convenție, care dispune în legătură cu „Dreptul la un recurs efectiv“.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 30 alin. (1) și (2) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, într-o cauză cu o motivare identică. Prin Decizia nr. 12 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 14 februarie 2006, Curtea Constituțională, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut, în esență, că procedura de înmatriculare în registrul comerțului și de înregistrare fiscală a comercianților, instituită prin Legea nr. 359/2004, precum și obligația preschimbării vechilor certificate de înmatriculare și de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la un anumit termen, sub sancțiunea dizolvării de drept a persoanei juridice, „nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate, ci consecința încălcării unor dispoziții de lege“.

Tot prin aceeași decizie, Curtea a statuat că nu se poate reține nici încălcarea, prin art. 30 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din lege, a art. 21 din Constituție privind „Accesul liber la justiție“, deoarece „accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege“.

Cu același prilej, Curtea a reținut că „în ceea ce privește dreptul la un recurs efectiv, în situația în care sistemul procedural național cuprinde mai multe căi de atac, caracterul efectiv trebuie întrunit de fiecare dintre acestea și de proces în ansamblul său“.

Curtea nu a constatat, prin decizia invocată mai sus, „existența vreunei incompatibilități între prevederile art. 30

alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din legea criticată și prevederile constituționale ale art. 45 referitor la Libertatea economică și ale art. 53 cu privire la Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți“.

Cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Artum“ — S.R.L. din Sighișoara în Dosarul nr. 862/2005/CCA al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 191

din 2 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 5, ale art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile din Codul de procedură penală, deoarece acestea nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. Cât privește dispozițiile din Legea nr. 303/2004, acesta arată că o asemenea excepție este inadmisibilă, întrucât prevederile art. 95 și 97 din lege nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 5, ale art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 6.947/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 6.947/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 1, 2 și 5, ale art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 95 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 93¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Emil Balaure în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 52 alin. 1, 2 și 5 din Codul de procedură penală vin în contradicție cu prevederile referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, deoarece cererile de recuzare se soluționează în ședință secretă, fără citarea părților, modalitate în care partea interesată nu poate să susțină cererea formulată. De asemenea, incompatibilitatea magistraților care ocupă funcții de conducere la nivelul instanțelor ar trebui să se răsfrângă în mod automat și asupra judecătorilor din subordine, fără să mai fie nevoie de argumente suplimentare pentru recuzarea fiecărui magistrat în parte.

Referitor la prevederile art. 331, 332 și 333 din Codul de procedură penală, autorul excepției susține că neconstituționalitatea acestora izvorăște din împrejurarea că nu sancționează magistratul pentru faptul că nu dispune amânarea judecării cauzei, deși s-a făcut clar dovada referitoare la necesitatea administrării de probe noi, și nu restituie cauza la procuror, în situația în care cercetarea penală a fost efectuată de un organ necompetent.

Art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală contravine dreptului la un proces echitabil, întrucât permite judecătorilor să dea o interpretare cumulativă illogică celor două condiții referitoare la starea de imposibilitate a părții de a se prezenta și de a încunoaștința instanța de recurs despre această împiedicare.

Cât privește critica referitoare la art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004, autorul excepției susține că, de vreme ce nu se produc nici un fel de consecințe cu privire la repararea prejudiciilor cauzate prin hotărâri judecătorești pronunțate cu încălcarea obligațiilor profesionale a magistraților, se aduce atingere dreptului la un proces echitabil. De asemenea, menținerea dispoziției privind imunitatea magistraților referitoare la reținerea, arestarea ori percheziționarea acestora numai cu încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii este de natură a încălca principiul egalității în drepturi, sens în care autorul excepției solicită eliminarea ei.

Curtea de Apel Iași — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și condițiile de exercitare a acestora. De asemenea, prevederile legale criticate asigură accesul liber la justiție și îndeplinirea tuturor cerințelor referitoare la rezolvarea cauzelor cu celeritate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin principiului liberului acces la justiție, care semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări.

Cât privește critica referitoare la dispozițiile din Legea nr. 303/2004, Avocatul Poporului apreciază că prevederile din Constituție invocate nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea constată că a fost sesizată, potrivit încheierii, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 5, ale art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 95 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 93¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. În realitate, critica referitoare la prevederile art. 93¹ vizează Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, și nu Legea nr. 304/2004, așa cum, în mod eronat, s-a precizat atât în notele scrise, cât și în încheierea de sesizare a instanței de contencios constituțional. După republicarea Legii nr. 303/2004 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 93¹ a devenit art. 95, iar art. 95 a devenit art. 97.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate ce constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate au următorul conținut:

— Art. 52 alin. 1, 2 și 5 din Codul de procedură penală:

„Abținerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului-asistent sau grefierului se soluționează de un alt

complet, în ședință secretă, fără participarea celui ce declară că se abține sau care este recuzat.

Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere. [...]

Abținerea sau recuzarea care privește întreaga instanță trebuie să cuprindă indicarea concretă a cazului de incompatibilitate în care se află fiecare judecător și se soluționează de instanța ierarhic superioară. Aceasta, în cazul când găsește întemeiată abținerea sau recuzarea, desemnează pentru judecarea cauzei o instanță egală în grad cu instanța în fața căreia s-a produs abținerea sau recuzarea.“

— Art. 331 din Codul de procedură penală:

„Dacă din cercetarea judecătorească rezultă că pentru lămurirea faptelor sau împrejurărilor cauzei este necesară administrarea unor probe noi și dacă nu este cazul să facă aplicarea art. 333, instanța dispune fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei.“

— Art. 332 din Codul de procedură penală:

„Când se constată înainte de terminarea cercetării judecătorești că în cauza supusă judecării s-a efectuat cercetare penală de un alt organ decât cel competent, instanța se desesizează și restituie cauza procurorului, care procedează potrivit art. 268 alin. 1.

Cauza nu se restituie atunci când constatarea prevăzută în alineatul precedent are loc după începerea dezbaterilor sau când instanța în urma cercetării judecătorești schimbă încadrarea juridică a faptei într-o altă infracțiune pentru care cercetarea penală ar fi revenit altui organ de cercetare.

Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre.

Dosarul este trimis procurorului, imediat după rămânerea definitivă a hotărârii la prima instanță sau în cel mult 5 zile de la pronunțarea hotărârii de către instanța de recurs. În cazul în care inculpatul este arestat, dosarul va fi trimis procurorului după judecarea recursului împotriva încheierii privind arestarea preventivă.“

— Art. 333 din Codul de procedură penală:

„În tot cursul judecării instanța se poate desesiza și restituie dosarul procurorului, când din administrarea probelor sau din dezbateri rezultă că urmărirea penală nu este completă și că în fața instanței nu s-ar putea face completarea acesteia decât cu mare întârziere.

Instanța este obligată să arate motivele pentru care, potrivit alineatului precedent, a dispus restituirea, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin ce anume mijloace de probă.

Dispozițiile art. 332 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.“

— Art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală:

„Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...]

b) când partea dovedește că la termenul la care s-a judecat cauza de către instanța de recurs a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a încunoștința instanța despre această împiedicare;“

— Art. 95 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor:

„(1) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.“

— Art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor:

„(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 52 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 21 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la celelalte dispoziții din Codul de procedură penală, precum și la cele din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea reține că

obiectul litigiului dedus instanței de judecată în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl constituie soluționarea unei cereri de recuzare în materie penală. Ca atare, dezlegarea pricinii aflate în fața instanței de judecată nu depinde de dispozițiile art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală și nici de cele

ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, iar potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate „*de care depinde soluționarea cauzei*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1, 2 și 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 6.947/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 331, 332, 333 și ale art. 386 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 205

din 7 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005, în ansamblul ei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005, în ansamblul ei, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steinel Trading” — S.R.L. din

Cristian în Dosarul nr. 2.768/2005 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde avocatul autorului excepției, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia, deoarece dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 încalcă prevederile art. 15 și 24 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 ca fiind inadmisibilă, deoarece aceste dispoziții au avut aplicabilitate temporară. În ceea ce privește celelalte dispoziții ale ordonanței, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că acestea nu contravin prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.768/2005, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. — Galați, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005, în ansamblul ei.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Steinel Trading” — S.R.L. din Cristian cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei încheieri pronunțate de Judecătoria Sectorului 3 București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005 sunt neconstituționale, deoarece ordonanța de urgență nu a fost dezbătută în regim de urgență astfel cum se prevede în art. 115 alin. (5) din Constituție. De asemenea, arată că dispozițiile art. III din ordonanța de urgență contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și prevederilor art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, deoarece suspendarea de drept a executării hotărârilor judecătorești pronunțate în litigiile îndreptate împotriva Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului în cazul introducerii apelului sau recursului se aplică și executărilor silite începute în temeiul unei hotărâri judecătorești sau arbitrale pronunțate în litigiile prevăzute la art. 85¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 51/1998, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 a fost emisă în virtutea drepturilor constituționale conferite Guvernului prin dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. Dispozițiile de lege criticate reprezintă norme speciale, derogatorii de la normele de drept comun reglementate de Codul de procedură civilă, fără a constitui o încălcare a principiilor constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului, în ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, făcând referire la Decizia nr. 146 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 mai 2004, arată că aceasta nu poate fi reținută. De asemenea, se arată că în chiar cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005 este motivată adoptarea acestui act normativ, astfel că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați și a Ordonanței de

urgentă a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005, în ansamblul ei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 2 iunie 2005, ordonanță aprobată prin Legea nr. 294/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 28 octombrie 2005.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, ale art. 115 alin. (4) și (5) referitoare la delegarea legislativă și ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 fac referire la art. II pct. 1 din aceeași ordonanță, arătând că *„art. II pct. 1 se aplică și executărilor silite începute în temeiul unei hotărâri judecătorești sau arbitrale pronunțate în litigiile prevăzute la art. 85¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, republicată, cu modificările ulterioare, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, dacă respectiva hotărâre a fost atacată cu apel sau recurs, respectiv acțiune în anulare sau recurs la hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat în primă instanță o acțiune în anulare“*, iar potrivit alin. (3) al art. 85¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, articol introdus prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005, *„dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică până la data de 31 decembrie 2005“*.

Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 au avut o aplicabilitate temporară, ele fiind în vigoare până la data de 31 decembrie 2005, astfel că excepția de neconstituționalitate este contrară dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, care dispun că instanța de contencios constituțional *„decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe [...] în vigoare [...]“*. Având în vedere că instanța de contencios constituțional a fost sesizată printr-o încheiere din 12 septembrie 2005, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

II. În ceea ce privește critica potrivit căreia ordonanța de urgență nu a fost dezbătută în regim de urgență, astfel cum se prevede în art. 115 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2005 a fost depus la Senat în data de 2 iunie 2005, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 a fost publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 469 din 2 iunie 2005. Prin urmare, au fost îndeplinite condițiile cerute de art. 115 alin. (5) din Constituție pentru ca ordonanța de urgență să intre în vigoare.

În ceea ce privește existența situației extraordinare Curtea observă că în preambulul ordonanței de urgență se arată că aceasta a fost adoptată în urma angajamentelor stricte asumate de România în contextul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, care impun limitarea ajutorului de stat acordat Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex“ — S.A. Galați, și a faptului că neadoptarea în regim de urgență a unor măsuri în concordanță cu acquis-ul comunitar și cu angajamentele asumate, incluse în Tratatul de aderare, poate determina activarea clauzei de salvagardare și implicit amânarea datei aderării României la Uniunea Europeană.

Dispoziția abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 prevedea, prin derogare de la prevederile legale în vigoare privind impozitul pe profit, că Societatea Comercială Combinatul Siderurgic „Sidex“ — S.A. Galați este scutită de la plata impozitului pe profit pe o perioadă de 5 ani, începând cu primul exercițiu financiar în care societatea înregistrează profit brut. Astfel, Curtea constată că măsura impusă prin dispoziția abrogată se circumscrie măsurilor care fac parte din ajutoarele de stat. Prin anexa 7 pct. 4 „Politica în domeniul concurenței“, lit. B „Restructurarea sectorului siderurgic“, din Tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, se prevede că după data de 31 decembrie 2004 nu se acordă sau nu se plătește sectorului siderurgic românesc nici un ajutor de stat pentru restructurare.

Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 s-a adoptat în scopul armonizării prevederilor legislației în domeniu cu dispozițiile Tratatului de aderare, precum și al înlăturării oricărui echivoc în ceea ce privește acordarea de ajutoare de stat societăților comerciale din siderurgie, prevăzându-se introducerea unei dispoziții prin care să se interzică în mod expres acordarea sau plata vreunui ajutor de stat societății, după data de 31 decembrie 2004. Urgența măsurii care s-a luat a fost justificată de faptul că România este strict monitorizată de Comisia Europeană la capitolul „Concurența“, iar încălcarea acestor prevederi din Tratatul de aderare este de natură să atragă activarea Clauzei de salvagardare, cu consecința amânării aderării României la Uniunea Europeană, fără a se încălca prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steinel Trading” — S.R.L. din Cristian în Dosarul nr. 2.768/2005 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic „Sidex” — S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2006, întocmite de institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, ale Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, cu modificările și completările ulterioare, și ale Referatului nr. 118.485 din 31 ianuarie 2006 al Direcției buget finanțe, aprobat de conducerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli pe anul 2006, întocmite de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului — ICPA București și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologii în Horticultură Ștefănești — Argeș, care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) Bugetele de venituri și cheltuieli întocmite de institutele naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute la alin. (1) sunt prezentate în anexele nr. 1 și 2*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli prevăzute la art. 1 reprezintă limite maxime ce nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și cu avizul

Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, institutele naționale de cercetare-dezvoltare prevăzute la art. 1 vor efectua cheltuieli în limita veniturilor realizate și cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea contravențională în condițiile legii.

Art. 3. — Direcția buget finanțe din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale va comunica bugetele de venituri și cheltuieli institutelor prevăzute la art. 1, pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

București, 23 februarie 2006.

Nr. 106.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

MINISTERUL AGRICULTURII PADURILOR SI DEZVOLTARII RURALE
 INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE
 PENTRU PEDOLOGIE, AGROCHIMIE SI PROTECTIA MEDIULUI - ICPA Bucuresti

ANEXA Nr. 1

**BUGETUL DE VENITURI SI CHELTUIELI
 PE ANUL 2006**

INDICATORI	Nr. rd	Preliminat/Realizat an 2005 - mii lei -	Prevederi an 2006 - mii lei -	%
A	0	1	2	3
I. VENITURI TOTALE, din care:	01	5.835	7.267	124,5
1. VENITURI DIN EXPLOATARE	02	5.833	7.265	124,5
din care				
a) Venituri din activitatea de baza*)	03	5.833	7.265	124,5
b) Venituri din alte activitati conexe activitatii de cercetare-dezvoltare	04	0	0	0,0
2. VENITURI FINANCIARE	05	2	2	100,0
3. VENITURI EXTRAORDINARE	06	0	0	0,0
II. CHELTUIELI TOTALE, din care:	07	5.795	7.223	124,6
1. Cheltuieli de exploatare, total, din care:	08	5.793	7.221	124,6
a) Bunuri si servicii	09	1.179	1.450	123,0
b) Cheltuieli de personal, din care:	10	2.043	2.724	133,3
- cheltuieli cu salariile	11	1.356	1.889	139,3
- contributi de asigurari sociale de stat	12	294	373	126,9
- contributi de asigurari de somaj	13	36	47	130,6
- contributi de asigurari sociale de sanatate	14	95	132	138,9
- contributi pentru concedii si indemnizatii	15	0	14	0
- contributi de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale	16	19	26	136,8
- alte cheltuieli de personal, din care:	17	243	243	100,0
- deplasari, detasari	18	67	67	100,0
- tichete de masa	19	176	176	100,0
c) Cheltuieli de exploatare privind amortizarea si provizioanele	20	166	295	177,5
d) Cheltuieli de protocol	21	8	1	12,5
e) Cheltuieli de reclama si publicitate	22			
f) Cheltuieli cu sponsorizarea	23			
g) Cheltuieli prevazute de art. 21(3-litera c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	24	5	5	100,0
h) Alte cheltuieli	25	2.392	2.746	114,8
2. Cheltuieli financiare, din care:	26	2	2	100,0
- cheltuieli privind dobanzile	27			
- alte cheltuieli financiare	28	2	2	100,0
3. Cheltuieli extraordinare	29			
III. REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	30	40	44	110,1
IV. ALTE CHELTUIELI DEDUCTIBILE STABILITE POTRIVIT LEGII	31			
V. IMPOZITUL PE PROFIT	32	6,4	7,0	109,4
VI. REZULTATUL NET (profit/pierdere)	33	33,6	37	110,2
VII. ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	34	0	0	

INDICATORI	Nr. rd	Preliminat/Realizat an 2005	Prevederi an 2006	%
A	0	1	2	3
VIII.PROFITUL DE REPARTIZAT RAMAS DUPA ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	35	33,60	37,0	110,2
(potrivit O.G. nr.57/2002 aprobata prin legea 324/2003), din care				
a) pentru cointeresarea personalului angajat in activitatea de cercetare-dezvoltare	36	7	7,4	110,1
b) pentru finantarea dezvoltarii institutului, in conformitate cu planul de investitii si dotari ale acestuia, aprobat de organul administratiei centrale coordonatoare	37	20	22,2	110,1
c) pentru desfasurarea activitatii curente	38	7	7,4	110,1
IX. SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR	39	622	196	31,4
din care:				
1. Surse proprii	40	622	196	31,4
2. Alocatii de la bugetul de stat pentru investitii	41			
3. Credite bancare pentru investitii	42			
- interne	43			
- externe	44			
4. Alte surse	45			
X. CHELTUIELI PENTRU INVESTITII, din care:	46	622	196	31,4
1. Investitii, inclusiv investitii in curs la finele anului	47	622	196	31,4
2. Rambursarea de rate aferente creditelor pentru investitii	48			
- interne	49			
- externe	50			
XI. DATE DE FUNDAMENTARE				
1. Venituri totale (rd.01)	51	5.835	7.267	124,5
2. Cheltuieli aferente veniturilor totale	52	5.795	7.223	124,6
3. Rezultate (+/-) (rd. 51 - rd. 52)	53	40	44	110,1
4. Numar mediu de personal, total institut, din care:	54	120	130	108,3
- numar mediu personal de cercetare-dezvoltare	55	101	112	110,9
5. Castigul mediu lunar pe salariat, total institut **)	56	1.064	1.154	108,5
6. Castigul mediu lunar pe personal de cercetare-dezvoltare	57	1.264	1.405	111,2
7. Rentabilitatea (rd.53/52*100)	58	0,7	0,6	88,3
8. Productivitatea muncii pe total personal mii lei/pers. (rd.02/rd.54)	59	49	56	115,0
9. Rata rentabilitatii financiare rd. 35*100/capital propriu	60	101	111	110,2
10. Plati restante	61	859	320	37,3
11. Creante de incasat	62	1.249	350	28,0

*) Veniturile realizate din contractele de cercetare incheiate cu Ministerul Educatiei si Cercetarii/Autoritatea Nationala pentru Cercetare Stiintifica, inclusiv cele din contracte de finantare pe program nucleu, sunt in suma de 4744 mii lei incheiate pana la dat de 31.12.2005, iar cele realizate din contracte incheiate cu ordonatorii principali de credite care finanteaza programe si proiecte din planurile sectoriale sunt in suma de 150 mii lei.

**) Castigul mediu lunar pe salariat este calculat fara influenta sumelor prevazute pentru plata indemnizatiilor membrilor Consiliului de Administratie si drepturile salariale ale directorului general.

NOTA: In cheltuielile cu salariile pe anul 2006 s-au cuprins si:

- suma de 42600 lei reprezentand indemnizatiile membrilor consiliului de administratie;
- suma de 60024 lei reprezentand drepturile banesti ale directorului general.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
 ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
 INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE – DEZVOLTARE
 PENTRU BIOTEHNOLOGII ÎN HORTICULTURĂ
 ȘTEFĂNEȘTI – ARGES

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 PE ANUL 2006

INDICATORI	Nr. rd.	Preliminat/ Realizat an 2005 - mii lei -	Prevederi an 2006 - mii lei -	%
A	0	1	2	3
I. VENITURI TOTALE, din care:	01	11943	13474,90	113
1. VENITURI DIN EXPLOATARE	02	11942,00	13473,90	113
din care:				
a) Venituri din activitatea de bază *)	03	1016,00	6000,00	591
b) Venituri din alte activități conexe activității de cercetare – dezvoltare	04	10926,00	7473,90	68
2. VENITURI FINANCIARE	05	1,00	1,00	100
3. VENITURI EXTRAORDINARE	06	-	-	-
II. CHELTUIELI TOTALE, din care:	07	11912,40	13373,90	112
1. Cheltuieli de exploatare, total, din care:	08	11622,30	13103,90	113
a) Bunuri și servicii	09	6294,06	6890,00	109
b) Cheltuieli de personal, din care:	10	2548,24	2803,90	110
- cheltuieli cu salariile	11	1902,00	2100,00	110
- contribuții de asigurări sociale de stat	12	418,44	446,25	107
- contribuții de asigurări de șomaj	13	57,06	52,50	92
- contribuții de asigurări sociale de sănătate	14	133,14	147,00	110
- contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	15	25,60	28,40	111
- contribuții pentru concedii și indemnizații	16	-	15,75	-
-alte cheltuieli de personal, din care:	17	12,00	14,00	117
- deplasări, detașări	18	12,00	14,00	117
- tichete de masă	19	-	-	-
c) Cheltuieli de exploatare privind amortizarea și provizioanele	20	374,00	390,00	104
d) Cheltuieli de protocol	21	-	-	-
e) Cheltuieli de reclamă și publicitate	22	-	-	-
f) Cheltuieli cu sponsorizarea	23	-	-	-
g) Cheltuieli prevăzute la art. 21(3- litera c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	24	-	-	-
h) Alte cheltuieli	25	2406,00	3020,00	126
2. Cheltuieli financiare, din care:	26	290,10	270,00	93
- cheltuieli privind dobânzile	27	290,00	270,00	93
- alte cheltuieli financiare	28	0,10	-	-

INDICATORI	Nr. rd.	Preliminat/ Realizat an 2005 – mii lei-	Prevederi an 2006 - mii lei -	%
A	0	1	2	3
3. Cheltuieli extraordinare	29	-	-	-
III. REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	30	30,60	101,00	330
IV. ALTE CHELTUIELI DEDUCTIBILE STABILITE POTRIVIT LEGII	31	-	-	-
V. IMPOZIT PE PROFIT	32	4,90	16,00	330
VI. REZULTATUL NET (profit/pierdere)	33	25,70	85,00	330
VII. ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENȚI	34	-	-	-
VIII. PROFITUL DE REPARTIZAT RĂMAS DUPĂ ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENȚI (potrivit O.G. nr. 57/2002 aprobată prin Legea nr. 324/2003), din care:	35	25,70	85,00	330
a) pentru cointeresarea personalului angajat în activitatea de cercetare – dezvoltare	36	5,10	17,00	333
b) pentru finanțarea dezvoltării institutului, în conformitate cu planul de investiții și dotări ale acestuia, aprobat de organul administrației centrale coordonator	37	15,40	51,00	331
c) pentru desfășurarea activității curente	38	5,20	17,00	327
IX. SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	-	-	-
1. Surse proprii	40	-	-	-
2. Alocații de la bugetul de stat pentru investiții	41	-	-	-
3. Credite bancare pentru investiții:	42	-	-	-
- interne	43	-	-	-
- externe	44	-	-	-
4. Alte surse	45	-	-	-
X. CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	46	-	-	-
1. Investiții, inclusiv investiții în curs la finele anului	47	-	-	-
2. Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	48	-	-	-
- interne	49	-	-	-
- externe	50	-	-	-
XI. DATE DE FUNDAMENTARE		-	-	-
1. Venituri totale (rd. 01)	51	11943,00	13474,90	113
2. Cheltuieli aferente veniturilor totale	52	11912,40	13373,90	112
3. Rezultate (+/-) /rd. 51 - rd. 52)	53	30,60	101,00	330
4. Număr mediu de personal, total institut, din care:	54	202,00	180,00	89
- număr mediu de personal, de cercetare - dezvoltare	55	42,00	42,00	100
5. Câștigul mediu lunar pe salariat, total institut ^{**})	56	0,79	0,93	116
6. Câștigul mediu lunar pe personal de cercetare - dezvoltare	57	1,16	1,29	111
7. Rentabilitatea (rd. 53/52*100)	58	0,25	0,75	300

INDICATORI	Nr. rd.	Preliminat/ Realizat an 2005 - mii lei -	Prevederi an 2006 - mii lei -	%
A	0	1	2	3
8. Productivitatea muncii pe total personal mii lei/pers. (rd. 02/rd. 54)	59	59,12	74,86	127
9. Rata rentabilității financiare $\frac{\text{Rd. 35} * 100}{\text{capital propriu}}$	60	1,79	1,91	107
10. Plăți restante	61	-	-	-
11. Creanțe de încasat	62	72	-	-

⁹⁾ Veniturile realizate din contractele de cercetare încheiate cu Ministerul Educației și Cercetării / Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, inclusiv cele din contracte de finanțare pe programe nucleu, sunt în sumă de 873 mii lei (RON), încheiate până la data de 30.01.2006, iar cele realizate din contracte încheiate cu ordonatorii principali de credite care finanțează programe și proiecte din planurile sectoriale sunt în sumă de 640 mii lei, precum și alte programe de cercetare în sumă de 4087 mii lei – MAKIS și sume proprii de finanțare pentru activități de cercetare cu valoarea de 400 mii lei.

^{**)} Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără influența sumelor prevăzute pentru plata indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație, și drepturilor salariale ale directorului general

NOTĂ: În cheltuielile cu salariile pe anul 2006 s-au cuprins și:

- suma de 35030 lei reprezentând indemnizațiile membrilor consiliului de administrație;
- suma de 48853 lei reprezentând drepturile bănești ale directorului general;

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115163